

iv. *IV. Žalovaný Jaroslav UXXXXX je povinen zaplatiť žalobkyni částku 267.940,- Kč se 7,75% úrokem z prodlení ročně z této částky od 15. 8. 2011 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.*

Zaujímavé je, že osoby tu plnia rovným dielom a ani z petitu nevyplýva solidárnosť dlžníkov (čo inak musí). Dôvodom je, že § 438 ObčZČR týkajúci sa škody tu nemožno aplikovať per analogiam¹⁰. Nemožnosť založenia pasívnej solidarity je práve jeden z dôvodov prečo osobe považujem bezôdovné obohatenie za vyslovene nevhodný inštitút na sankciu tohto typu¹¹. Žalobca je totiž nútený umelo rozdeliť dlh, ktorého delenie môže mať veľký problém podložiť dôkazmi. A ak aj súd prijme akési umelé delenie nárokov medzi viacero dlžníkov, sťažuje sa tým len vymáhateľnosť nárokov tým, že sa roztrhne solidárny dlh na dva osobitné nároky. Aj keby totiž oba subjekty nekonali spoločne, solidárne dlžníctvo by sa pri škode založilo. Takto by žalobca mohol žiadať celé plnenie, od ktoréhokolvek zo žalovaných. To len potvrdzuje, že sankcia patrí k škode, a nie bezdôvodnému obohateniu¹².

Internet jako objekt práva

Tomáš Kubeša

MATEJKA, Jan. *Internet jako objekt práva: hledání rovnováhy autonomie a soukromí*. Praha: CZ.NIC, 2013, 256 stran, ISBN 978-80-904248-7-6

Ochrana soukromí v prostředí internetu je tématem, ke kterému bylo již napsáno mnoho a to jak v českém prostředí, tak zejména v zahraničí. Některé otázky se vztahem ochrany soukromí a internetu spojené jsou nastoleny již poměrně dlouho. Lze přitom říci, že spíše než aby se dařilo uspokojivě odpovídat na otázky již položené, stále přibývají otázky nové. Tento trend je dán pokračujícím rychlým rozvojem celého odvětví ICT, které vytváří stále nové situace, spojené s ochranou soukromí. Autor recenzované publikace tuto skutečnost hned v úvodu knihy nezakrytě konstatuje a vybírá si k další práci jen některé z řady možných problematických momentů.

Nutno podotknout, že autorova volba poněkud zúžit předmět svého zájmu se z pohledu čtenáře jednoznačně osvědčila. V úvodních kapitolách připomíná velmi přístupnou formou základní prvky, které se podílí na vymezení práva ICT. K tomuto užívá proslulý výrok F. Easterbrooka o koňském právu i paralelu s domnělým právem automobilovým. Jedná se však o připomenutí velmi sofistikované, když autor vybírá pouze klíčové momenty opřené o pečlivě zvolené zdroje pro případ zájmu čtenáře o podrobnější vzhled do problematiky.

Dále se autor obsáhle věnuje vymezení pojmu soukromí, jakož i různým přístupům v jeho chápání. I zde se daří držet vysokou úroveň čtivosti a přístupnosti textu, který je však bohatý na informace i myšlenky. Autorovy úvahy jsou opět podepřeny a doprovázeny kvalitním souborem zdrojů, který vyniká širokým záběrem, hloubkou i pečlivostí výběru. Tuto úvodní část autor drží téměř prostou jakýchkoli vazeb a přímých spojení na moderní informační technologie a internet. Pozornému čtenáři však neunikne, že způsob, jakým je tento teoretický základ ochrany soukromí skládán, směřuje ke svému vymezenému účelu, tedy podpoře následných úvah o jeho propojení se světem internetu.

Autor neopomíná ani kvalitní analýzu právní úpravy problematiky. V průběhu celé knihy přibližuje ve vhodné okamžiky českou zákonnou právní úpravu, její základ v evropském sekundárním právu i poněkud vzdálenější zdroje jako stanoviska OECD či OSN. Jsou-li k dispozici, přibližuje před uvedením svého názoru i názory, projevené v jiných odborných dílech či soudních rozhodnutích a to nejen českých soudů, ale i soudních orgánů USA či EU.

Poněkud konkrétněji se autor věnuje několika vybraným oblastem, jako je ochrana osobních údajů, ochrana soukromí v činnosti orgánů veřejné moci či veřejných registrech, zabývá se i otázkami data retention. Byť k jednotlivým tématům lze dohledat práce komplexnější, chybí jim vzájemné propojení, jaké autor v předložené publikaci zvládá.

V jednotlivých řešených tématech autor nabízí i řešení představených problémů a nevynechává ani rozbor komplikací, která tato řešení mohou přinést. V těchto oblastech se v samotném textu dopouští drobných odchylek od faktické správnosti, z celkového uchopení daných problémů však vyplývá, že problematiku chápe korektně (např. označení procesu licencování pod Creative Commons jen jako přidávání značek, jehož pochopení však dále prokazuje rozbořením významu strojově čitelné části licence i významu uživateli viditelného vyjádření licence přímo v díle).

Závěrem lze říci, že v předložené publikaci autor buduje velmi silný teoretický základ chápání ochrany soukromí, který opírá o solidní zázemí, postavené na rozsáhlém seznamu zdrojů. Ač u čtenáře předpokládá jisté předchozí znalosti problematiky, lze říci, že veškerá východiska přibližuje i čtenáři, pro kterého je řešené téma poměrně nové. Vybudovaný základ následně užívá k důkladnému studiu několika vybraných oblastí, kde dochází k prolínání vlivu Internetu a ochrany soukromí. Autora je nutné ocenit za to, že dokáže poměrně komplexní problémy představit ve srozumitelné a čtivé podobě a při jejich řešení se soustředit jen na jejich skutečné jádro, často správně identifikovat podružnosti a ze svého zkoumání je eliminovat.

10 *Pozri* R 26/75 (str. 147), R 1/1979 (str. 82), R 25/1986 (za upozornenie na tento dôvod formulovania petitu ďakujem Rudovi Leškovi).

11 *Pozri* podrobnejšie HUSOVEC, Martin. Zabijú OKS doktrínu, alebo skôr doktrína sen OKS? *Lexforum.cz*. 2013, dostupné online <http://www.lexforum.sk/464> (rozšírená verzia je pripravovaná pre Justičnú Revue).

12 Podrobnejšie *Ibid*.